

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/283/WE z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie systemu pomocy ustanowionego przez Belgię na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii, zmieniającej decyzję 2003/757/WE⁽¹⁾ po częściowym stwierdzeniu nieważności tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości⁽²⁾. Trybunał orzekł w tym wyroku, że decyzja Komisji z 2003 r. nie przewidywała środków przejściowych w stosunku do tych centrów koordynacyjnych, których wnioski o przedłużenie zezwolenia nie zostały rozpatrzone w dniu notyfikacji zaskarżonej decyzji lub których zezwolenie wygasło wraz z notyfikacją tej decyzji lub tuż po niej.

Zaskarżona decyzja wprowadza okresy przejściowe dla grupy centrów koordynacyjnych, do których odnosi się wyrok Trybunału.

Na poparcie swoich twierdzeń skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja:

- jest niezgodna z prawem wspólnotowym z zakresu istniejącej pomocy państwa, którego jednolitej wykładni dokonują sądy wspólnotowe;
- narusza uzasadnione oczekiwania centrów co do możliwości skorzystania z rozsądnego okresu na załatwienie ich spraw handlowych i podatkowych po wydaniu przez Komisję ostatecznej decyzji kończącej postępowanie w sprawie istniejącej pomocy (doręczona skarżącej w dniu 17 marca 2008 r.);
- narusza art. 254 ust. 3 WE;
- przewidując pobór i zapłatę podatków ze skutkiem wstecznym w wypadku istniejącej pomocy, nakazuje w rzeczywistości odzyskanie pomocy, tak jakby chodziło o pomoc niezgodną z prawem, przez co narusza zasadę, że istniejące systemy pomocy mogą być zmienione jedynie na przyszłość, po dniu wydania przez Komisję ostatecznej decyzji kończącej postępowanie w sprawie istniejącej pomocy;
- narusza uzasadnione oczekiwania centrów koordynacyjnych, które oparły się na postanowieniu prezesa Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 2003 r.⁽³⁾ jako podstawie prawnej, w oparciu o którą mogły uzyskać przedłużenie zezwoleń;
- narusza zasady równego traktowania i niedyskryminacji, traktując w odmienny sposób, bez obiektywnego uzasadnienia, różne grupy centrów koordynacyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008 L 90, str. 7.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych C 182/03 i C 217/03 Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I 5479.

⁽³⁾ Postanowienie prezesa Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawach połączonych C 182/03 R i C 217/03 R Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, Rec. s. I 6887.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2008 r. — JOOP! przeciwko OHIM

(Sprawa T-191/08)

(2008/C 183/51)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: JOOP! (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: H. Schmidt-Hollburg, W. Möllering, A. Löhde, H. Leo, A. Witte, T. Frank, A. Theil, H.-P. Rühland, B. Willers i T. Rein, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 6 marca 2008 r. w sprawie R 1822/2007-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający wykrzyknik dla towarów z klas 14, 18 i 25 (zgłoszenie nr 5 332 176)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na to, iż zgłoszony znak towarowy posiada charakter odróżniający i nie istnieje potrzeba ochrony jego dostępności

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).